

Ham en ei en bessengelei

door Cees Voort, 25 december 2015

Het is winterstop. Bij het voetballen, maar ook bij Thalia. Nog even tijd om terug te kijken. Als een soort verlate kerstboodschap moet je maar denken....

Op de nieuwe lijst waar Henk weer zo hard aan gewerkt heeft, zie ik vierenveertig namen. Oude bekenden zijn weer terug en nieuwe mensen zijn gekomen. Welkom allen, en met zo veel enthousiaste stemmen en handen en voeten en hoofden moet die Sorcerer toch wel een succes worden, het kan niet anders.

Toch nog iets over de concerten in de kerken, nu alweer twee maanden of zo geleden. Het is een beetje laat, was met andere dingen bezig, maar toch.... ik moet het nog even kwijt.

Best wel een mooie kerk, die Willem de Zwijger. Ik was er nog nooit in geweest en hij staat nog wel bij mij om de hoek. Hij is gebouwd in 1931 lees ik in een kort Wikipedia- artikeltje. Nederlands hervormd, wel calvinistisch dus maar niet gereformeerd zoals de Nassaukerk de week daarvoor.

Dat men in die jaren geld had voor zoiets monumentaals, dat blijft opmerkelijk. Terwijl de steun verlaagd werd er mensen honger leden. Maar wij hebben toch maar mooie plekken om te zingen, met dat glas in lood, prachtig, en dan die enorme balkons, vooral in de Nassaukerk, die krijgen we helaas nooit vol. En die authentieke wc's met zo'n vrij/bezet draaischijfje, het is alsof je weer bij oma bent in 1954. Ja, met Thalia kom je nog eens ergens... Maar daarover straks wat meer.

Ik heb erg genoten van alle uitvoeringen, maar de laatste was toch de mooiste denk ik; dat doet niets af aan de tweede, en de eerste, in de Muiderkerk. Die is ook heel apart met zijn moderne vormgeving. Ik herinner mij hem als een bouwval in 1993. Ik was nog maar kort terug in Nederland en op een lange stadswandeling ontwaarde ik een ruïne tegenover het Tropenmuseum. Hij was net helemaal afgebrand, alleen de toren was behouden gebleven.

Mijn jongste zusje (nou ja zusje ze is vierenzestig) was ook in de Muiderkerk en ze was zeer onder de indruk van Kuda Kuda van Cor. In het Russisch, riep ze enthousiast. Tja, zij hoort dat. Had ik natuurlijk ook moeten weten, maar ja, niet genoeg opgelet. Ze kan je waarschijnlijk ook zó de sterfdatum van Tsjaikovski noemen. Die zus van mij is me d'r eentje.

Voor de liefhebbers. De eerste drie regels van Kuda Kuda. In het Russisch.

**Куда, куда, куда вы удалились,
весны моей златые дни?**

Что день грядущий мне готовит?

Ik vind het zo leuk dat vraagtekens altijd hetzelfde zijn, ook in het Russisch en zelfs in het Chinees en Arabisch, geloof ik.

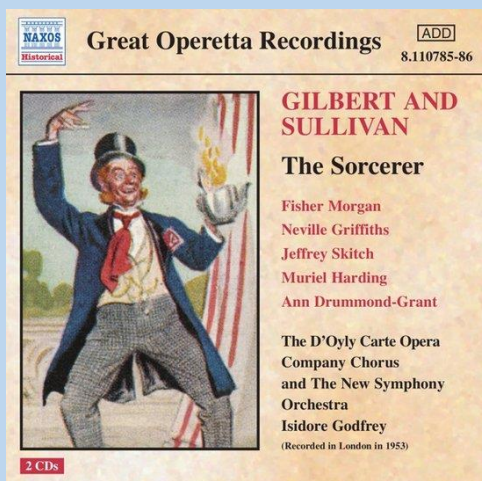
En dan dat Slavenkoor. Ik krijg er maar niet genoeg van hè. Het moest wel van een "fonetisch" spiekpapiertje in de palm van de linkerhand, want dat Italiaans..... Wist je dat Verdi nog maar negenentwintig was toen-ie die melodie schreef? Toen ik zo oud was kon ik net m'n schoenveters vastmaken. Daarom loop ik nu nog altijd op instappers. Nee zonder gekheid. Natuurlijk kon Verdi dat toen hij zo oud was. Een genie is een genie, leeftijd telt niet voor zulke mensen. Schubert, eenendertig toen hij stierf, liet ruim duizend composities na. Die Forelle! Twintig was hij toen hij het lied schreef. Goddelijke schoonheid! Mozart schreef *Exultate Jubilate* toen-ie zeventien was en Mendelssohn componeerde *A Midsummernights' Dream*, ook op zijn zeventiende.

Maar bijna was er geen Nabucco geweest, wist je dat? En dus geen Slavenkoor..... Dat zat zo.

Verdi 's tweede opera *Un Giorno di Regno*, *Koning voor een dag*, was zo'n geweldige flop, na één uitvoering reeds viel het doek definitief, en de jonge componist, zwaar gedesillusionneerd, zwoer nooit meer een noot op papier te zetten. Toen na een poosje hem toch weer een libretto werd aangeboden, gooide hij het met onversneden Italiaans temperament na één blik woedend op de grond. *Nabucco*. Niks vond hij het. Maar.... het toeval wilde dat het boek open bleef liggen bij.... de tekst van het Slavenkoor. Verdi vond de woorden zó mooi dat hij onmiddellijk achter de piano kroop en binnen een uur die prachtige melodie op noten had gezet. En de rest is bekend...

Is het waar of niet? Ach, laten we het maar geloven. Het kan best. Er zijn gekkere dingen gebeurd.

Hij werd later zo beroemd en geliefd dat een ieder hem Verdi noemde, alsof het zijn voornaam was. Alleen zijn vader deed dat niet. Die bleef hem Giuseppe noemen - de naam die hij hem tenslotte had gegeven....

En nu dan The Sorcerer. Een zot verhaal hoor, met weer de nodige verkleedpartijen vrees ik. Maar ja, het is theater, het hoort, het moet erbij. (Wen er maar aan, zei mijn Engelse leraar dan, als we nog meer onregelmatige werkwoorden uit het hoofd moesten leren). Hij wordt nog maar zelden uitgevoerd, las ik ergens. Maar dat valt wel mee hoor, onderaan staan een paar mooie affiches uit Engeland en Amerika, van die altijd maar actieve G&S Societies. En vóór de repetitie moet ik wel goed eten, want anders krijg ik zo'n honger van die ham en dat ei en die bessengelei, en tomaten en sla en taartjes met room en vla. Deze CD is nog te bestellen, hij kost ongeveer vijftien euro, een opname uit 1954.

En daarvóór nog "even" optreden in, jawel, het Muziekgebouw. (An het IJ. Nee, geen ham daar). Ik zei het al, met Thalia kom je nog eens ergens. Nederlands Blazers Ensemble! Don Giovanni! Na het Slavenkoor gaan we nu dan Mozart zingen. En ons eigen repertoire in de foyer, vóór de voorstelling. Dat is nog eens *exposure!*

<https://www.youtube.com/watch?v=wDPcab-gcYs>

Als je deze link aanklikt, krijg je een heel klein stukje uit Don Giovanni. Voor de aardigheid. *Deh, vieni, alla finestra*. Die zullen de blazers wel niet doen denk ik, want zo'n goeie mandolinespeler hebben ze vast niet in huis. Ik heb het ook weleens iemand op een viool horen tokkelen, pizzicato dus. Da's helemaal een kunststukje hoor.

Nog een mooie rest van de Kerst – en we gaan er een mooi 2017 van maken, OK?

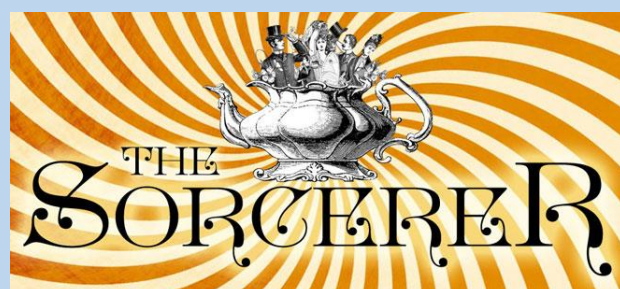
Aberdeen 2013

Pittsburgh U.S.A. 2014

Decca Records 1966

Monmouth, Maine, U.S.A. 2014